

FESTIVAL PLESA I NEVERBALNOG KAZALIŠTA

Riječ je o plesnom iskazivanju poštovanja, zahvalnosti na gostoprimstvu i dugogodišnjoj uzajamnoj suradnji svim stanovnicima Svetvinčenta, koji su već 12. godinu domaćini plesačima i drugim umjetnicima iz Hrvatske i širom svijeta. A to plesno "hvala" autorski su osmislili Ognjen Vučinić i Aleksandra Mišić, oboje rođeni Puljani

SVETVINČENAT - Velikim aplauzom i ovacijama brojna je publika, koja se u gradskoj loži u Svetvinčentu okupila unatoč pravim, potpuno neočekivanim zimskim temperaturama, nagradila plesačice Zagrebačkog plesnog ansambla koje su na Festivalu plesa i neverbalnog kazališta preksinoć premijerno izvele "Tri nonice".

Riječ je o plesnom iskazivanju poštovanja, zahvalnosti na gostoprimstvu i dugogodišnjoj uzajamnoj suradnji svim stanovnicima Svetvinčenta, koji su već 12. godinu domaćini plesačima i drugim umjetnicima iz Hrvatske i širom svijeta. A to plesno "hvala", jezikom koji ne poznaje nikakve barijere, autorski su osmislili Ognjen Vučinić i Aleksandra Mišić, oboje rođeni Puljani koji su kroz priču triju svetvinčentskih nonica, istih onih koji su već odavno zaštitni znak ovog festivala i koje su vjerojatno među najvjernijim gledateljima, odali svoju počast.

Odlične plesačice Sara Barbieri, Aleksandra Mišić i Martina Nevistić svojim pokretima, izrazom i gestom utjelovile su tri žiteljice Svetvinčenta - Ljubicu Čikada, Mariju Floris i Ondinu Sirotić. Njihov snimljeni razgovor o svakodnevnim problemima, prijateljstvu, obitelji, sudbinama, ali i receptima za njoke i fuže plesačicama tije-

Plesno "hvala" stanovnicima Svetvinčenta

Iz predstave "Tri nonice"

Festivalska završnica uz "Interface" i "A world in-between"

Većeras, posljednjeg dana festivala, program u Svetvinčentu započinje u 21.30 u kaštelu Grimani, gdje će biti odigrana predstava "Interface" Zagrebačkog plesnog ansambla čiji koncept i koreografiju potpisuje Snježana Abramović Milković. Plešu Sara Barbieri, Petra Chelfi, Darija Doždor, Elvis Hodžić, Zrinka Lukčec, Aleksandra Mišić, Martina Nevistić i Ognjen Vučinić.

U 22.30 u Art centru gostuje "A world in-between" Skopje Dance Theatra, u koreografiji i režiji Risime Risimkin. U predstavi sudjeluju studenti novootvorene Plesne akademije u Skopju, prve akademije suvremenog plesa u Makedoniji, koja svoj program provodi u suradnji s prestižnom roterdamskom akademijom suvremenog plesa.

ce/plesačice nadmeću koja će spravi bolje njoke, što izaziva salve smijeha u publici.

A osmijeh na licu kod mnogih je izmamila i predstava "Springville" belgijske umjetnice Miet Warlop, koja jednostavno osvaja apsurdnom pričom, neobičnim protagonistima i neočekivanim obratima. Glavni likovi ove duhovite predstave su poluljudi i polupredmeti, koji u svom mikrokosmosu pokušavaju pronaći način kako uspješno koegzistirati. Tako su stanovnici Springvillea primjerice pomalo nesretna kartonska kutija, stolić s elegantnim ženskim nogama te pokvareni električni ormarić iz kojeg cijelo vrijeme frcaju iskre. U njihovom svijetu nema logike, apsurdni se susreću na svakom koraku, a odnosi su disfunkcionalni, što se zapravo u širem smislu i ne razlikuje od "uređenog" društva u kojem živimo.

Scenom dominira kartonska kućica koja zajedno sa svim ostalim rekvizitima i likovima na kraju biva potpuno uništena ostavljajući tako mogućnost početka novog života iz zrelih temelja. Ova je predstava još jedan predstavnik tzv. teatra objekta, na koji je ove godine stavljen naglasak.

Pohvale idu izvođačima - Nele Keukelier, Sofie Durnez, Arend Pinoy, Seppe Baeyens, Laura Vanborm i Miet Warlop, koji su odlično utjelovili polulikove.

Publika u Svetvinčentu preksinoć je imala priliku pogledati i predstavu "Metar 70 i nešto" Zagrebačkog plesnog ansambla, koju autorski potpisuju Andreja Široki i Iva Korenčić, a izvodi Ivana Pavlović. Priča je to o odrastanju i problemima kojima se suočavamo u tom razdoblju života. Otvorenom, bijelom scenom u potpunosti dominira naizgled fragilni i dječje zaigran, a istovremeno i vrlo žestok pokret dojmive Ivane Pavlović, koja malo koga ostavlja ravnodušnim.

Roberto LICUL

Snimio Saša MILJEVIĆ

kom izvedbe služi kao neočekivano dobra glazbena podloga te dolazi do izražaja melodioznost mjesnog govora.

Kroz ples istražuju život u ruralnoj sredini, važnost obitelji, radost i tugu koju zajednički dijele, svakodnevnice kućanske poslove i druge rutinske zadatke kojima se bave žene u jednoj maloj sredini. Posebno je dojmiva posljednja scena u kojoj se noni-